

दोषस्येति यत्नवानपिनपरिहर्तुं शक्नोमि विधेः प्राबल्यादित्यर्थः ॥ ३ ॥ निमित्तेति शरवन्निमित्तभूतावयंसंघातवत्कर्तानुविधिरेवेत्यर्थः ॥ ४ ॥ अन्यायभूताः अनन्तद्वयं च भोग्यं भक्ष्यं चेत्यर्थः सर्व
मस्यान्नं भवतीति श्रुतेः ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ येस्याग्रयो जुद्धतो मांसकामा इति मंत्रलिङ्गमपिश्रुतिरेव ॥ ११ ॥ १२ ॥ अत्रापीत्यादिसार्धश्लोकः कलौ तु मांसेन पैतृकस्य निषेधाद्देवताशेषादज्ञिय
मांसादन्यत्र मांसभक्षणं दुष्यत्येवेति भावः ॥ १३ ॥ १४ ॥ अमांसाशीति यज्ञियमांसभुजोपि क्रतुगामिनो ब्रह्मचर्यमिव औपचारिकममांसाशित्वमिति भावः ॥ १५ ॥ सत्यावृते ज्ञानकर्ममार्गो अत्रापियज्ञि

दोषस्यैतस्यैव ब्रह्मन् विधाते यत्नवानहं ॥ विधिना हि हते पूर्वं निमित्तं घातको भवेत् ॥ ३ ॥ निमित्तभूता हि वयं कर्मणोऽस्य द्विजोत्तमा ॥ येषां हतानां मांसानि विक्रीणामी
हवै द्विज ॥ ४ ॥ तेषामपि भवेद्धर्मउपयोगेन भक्षणे ॥ देवतातिथिभृत्यानां पितॄणां चापि पूजनं ॥ ५ ॥ ओषधयो वीरुधश्चैव पशवो मृगपक्षिणः ॥ अन्नाद्यभूता लो
कस्य इत्यपिश्रुत्येति श्रुतिः ॥ ६ ॥ आत्ममांसप्रसादेन शिविशौशीनो नृपः ॥ स्वर्गसुदुर्गमं प्राप्तः क्षमावान् द्विजसत्तम ॥ ७ ॥ राज्ञो महानसे पूर्वैरतिदेवस्य वै द्विज ॥
द्देसहस्रे तु वध्यते पशूनामन्वहं तदा ॥ ८ ॥ अहन्यहनि वध्यते द्वे सहस्रे गवां तथा ॥ समांसं दत्तो ह्यन्नं रतिदेवस्य नित्यशः ॥ ९ ॥ अतुला कीर्तिरभवन्नृपस्य द्विजस
त्तम ॥ चातुर्मास्ये च पशवो वध्यन्त इति नित्यशः ॥ १० ॥ अग्नयो मांसकामाश्च इत्यपिश्रुत्येति श्रुतिः ॥ यज्ञेषु पशवो ब्रह्मन् वध्यन्ते सततं द्विजैः ॥ ११ ॥ संस्कृताः कि
लमन्त्रैश्च तेऽपि स्वर्गमवाप्नुवन् ॥ यद्विनैवाग्नयो ब्रह्मन् मांसकामा भवन्पुरा ॥ १२ ॥ भक्ष्यं नैवाभवन्मांसं कस्य चिद्विजसत्तम ॥ १३ ॥ अत्रापि विधिरुक्त्वाश्च मुनि
भिर्मांसभक्षणे ॥ देवतानां पितॄणां च भुंक्ते दत्त्वापि यः सदा ॥ यथा विधियथा श्राद्धं न प्रदुष्यति भक्षणात् ॥ १४ ॥ अमांसाशी भवत्येवमित्यपिश्रुत्येति श्रुतिः ॥
भार्या गच्छन् ब्रह्मचारी क्रतौ भवति ब्राह्मणः ॥ १५ ॥ सत्यानृते विनिश्चित्य अत्रापि विधिरुच्यते ॥ सौदासेन तदाराज्ञामानुषाभक्षिता द्विज ॥ शापाभिभूतेन भृ
शमत्रा किं प्रतिभाति मे ॥ १६ ॥ स्वधर्म इति कृत्वा तु न त्यजामि द्विजोत्तम ॥ पुरा कृतमिति ज्ञात्वा जीवाभ्येतेन कर्मणा ॥ १७ ॥ स्वकर्म त्यजतो ब्रह्मन् धर्म इह दृश्य
ते ॥ स्वकर्म निरतो यस्तु धर्मः स इति निश्चयः ॥ १८ ॥ पूर्वैर्हि विहितं कर्म देहि न न विमुंचति ॥ धात्रा विधिरयं दृष्टो बहुधा कर्मनिर्णये ॥ १९ ॥

यमांसभक्षणे विधिर्विशेषः तमेवाह परकृतिमुखेन सौदासेनेति कर्तृत्वाद्यभिमानवता मूढेन कर्मेठेन यज्ञियमपि मांसं भक्षणं यं न ज्ञानमार्गस्थेनेति भावः रतिदेवनिदर्शनं तु युगांतराभिप्रायं अत्र किं प्रतिभाति मे
किंशब्दः कुत्सायां अत्र मांसं भक्षणं यमनिदाप्रतिभाति अतएव न हन्मिनः भक्षयामीति प्रागेवोक्तं मयेत्यर्थः ॥ १६ ॥ कुतस्तीर्हि त्वमांसं विक्रयं करोषि तत्कनुरपि प्रयोजकत्वाद्धि सादोषोऽस्तीत्याशं क्त्वाह
स्वेति स्वकर्म इत्यस्य व्याख्या पुरा कृतमित्यादि ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥